

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona — fillér.
Fél évre 3 korona — fillér.
Negyed évre 1 korona 50 fillér.
Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. HAJDU DEZSŐ
ÜGYVÉD, MOCs.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.

Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
a kiadóhivatal.

Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Cselédügy.

November hónapját a cselédkérdés uralja. Többi kollégái között olyanforma Szentandrás hava, mint a színész életben husvét táján virágvasárnapja. Ez is, az is embervásár. Természetesen a hasonlatnak nagyfoku sántításával ejthetünk szót egy lapon e kettőről. E miatt legjobb meggyőződésünk szemelőtt tartásával művészelkeket kötik le tehetségüket, novemberben meg a falusi uri közönség siet lebonyolítani a cselédfogadásnak nem épen rózsaszínű fonalát. Ha a „színészvásár“ minéműségéről függ a szinpad sorsa, s attól telt vagy lapos a direktor erszénye, még inkább áll, hogy a novemberi cselédfogadás pecsételi meg a cselédre szoruló gazdaközönségnek egyévi nyugalomát, vagy teszi pokollá máskülönbén nyugadalmasnak mondható életét. Mert oda jutottunk, hogy falusi és városi közönség iszonytató módon nyög a cselédkérdés nyomása alatt. Boldog idők, s már a történelemé, mikor a gazda válogathatott s a férgesét — emberi számitás szerint — a választásból kirekeszthette. Azóta sok iskolát kijárt a cselédosztály

is s válogatósabbá lett, mint a választásra hivatott felfogadó.

Nincsen ember hiba nélkül — zűmmögi fatális nyugalommal a cseléd tartó s kiszolgált cselédjének jövőjébe nem akarván belekontárkodni, őt „hüségese“, „szorgalmas“, „igazságos“, „megbízható“ stb. jelzőkkel felcicomázva bocsájta el jobb házat s jobb gazdát keresni. Hogy van-e ember hiba nélkül, azt még jobban tudja a fent kidicsért veterán szolga és szolgáló. Az a kevés cinizmus, mi így a cselédkönyvbe kerül, kemény bosszút áll. Az erre érdemetlen cselédnek efajta minősítése — eltekintve a semmi humanizmust nem szolgáló tényről — a köz ellen elkövetett bűn. És bocsásson meg a világ, mégsincs elégséges önértékünk, hogy a házi molyoknak, a becsület kipellengérezőinek, a mi emberi gyarlóságainkat kiszinezve kürtölő pimaszoknak karakterit, szorgalmát, hüségét aként jegyezzük be a cselédkönyvnek megfelelő rovatába, hogyan arról az egyesztendő együttlét minket meggyőzött. Hallottam gazdáról, ki minden sehonai, rossz cselédjét így klasszifikálta. Egyetlen tisztességes szolgáját bosz-

szuból a sárga földig lerántotta. Nálam egyszer olyan cseléd jelentkezett felfogadásra, ki egy valóságos nagyságos ur lelkiismeretes bejegyzését tartotta orrom alá. Belementem a kelepcebe, de pár óra múlva már ki is ábrándultam. Csavargó, tunya, részeges fráter volt az illető, kitől — hála érte a csávába szorult ember szerencséjének — a felpénz otthagásával sikerült megszabadulnom. Ne higgyék kedves cseléd tartó társaim, hogy a cselédkönyvbe jegyzett sok iromba jelző az önök javára billenti a mérleget. Minden gyarlóság, mit ellestek, minden meggondolatlan szó, mit előttünk ejtettek el, minden lépés, mit félre magyarázhatnak, annál nagyobb súlylyal esik az önök kárára, mert a „hüségese“ sajátkezűleg állították ki az ajánló levelet.

De hagyjuk az általános sopánkodást. Számoljon lelkiismeretével, ki tunya, szószátyár, hűtlen cselédjét így minősítve uszítja tisztességes uri házak tájékára. Más egyebekhez is fér szó. Nem értjük azt a nagyfoku kapkodást, a versenyt, a túlekedést, mit a cselédfogadás mutat s miről november hava győz meg. A mi viszonyaink

A „Mezőségi Hírlap“ tárczája.

Mesék.

Még pedig asszonyi mesék. Az igazságnak és a hazugságnak művészi keveréke; a melyből nem tudja ember fia kihámozni, hogy mi az igazság és mi a hazugság, mert a hazugság is az igazság látszatával bír, — az igazság pedig mintha spékelve volna hazugsággal.

Három asszony volt együtt. Azt mondják, hogy három asszony együtt — egy országos vásár, a mi asszonyaink között sem hiányzott a hangos szó. Rendesen mind a hárman egyszerre beszéltek s természetesen a távol levőket szapulták.

— Hallottátok mit beszélnek Vári ügyvéd feleségéről? — kérdi a kis doktorné.

— Mit? Mondjad! — kérdik unisono.

— Egyik ügyvédjelölttel megcsalta a másikat és mind a kettővel az urát.

— Nos? és aztán...

— A két jelölt összeveszett az asszo-

nyon s miután a principális ur fülébe is gyanus hírek jutottak — elküldte mind a két jelöltet. Azok szépen elmentek s az ügy a lovagiasság szabályai szerint befejeztetett.

A pletyka nyomán élénk vita fejlődött ki a három asszony között, hogy a megcsalt szeretők mivel bosszulhatták volna meg az asszony hűtlenségét. Persze, hárman hatféle nézetben voltak.

— Hallgassatok meg engem — szól a házi asszony: a járásbiróné — elbeszélek nektek egy igaz történetet.

— Egy bihari kis városkában történt, a hol az uram aljárásbíró volt. Hogy hivebb legyenek előkeresem azt a lapszámot, a melyben a törvényszéki tárgyalás le van írva.

— A járásbiróné a következőket olvasta fel a lapból:

Elnök: Sárkányfalvi Ödön vádlott. A törvény módot ad önnek, hogy a felolvasott vádra nyilatkozhassék, az esetet előadhassa, védelmére bármit felhozzon.

Vádlott: Bűnösnek érzem magam tekintetes Törvényszék! Nem kívánom magamat a büntetés elől védeni, csak tettémet akarom igazolni, ezért beszélem el végzetes esetemet, úgy a mint történt.

Emlékezem jól. Egy vasárnap délután volt, a midőn egyik rokonomnál bemutattak neki. Oda nyújtott jobbomat erélyesen megszorította s kedvesen mosolyogva mondotta:

— Örvendek Sárkányfalvi ur!

Lelkemben sokáig visszarezegtek e szavak. Nő soha így nem szólt hozzám; asszony soha az én rideg, küzdelmes életemben nem volt oly jó és kedves. Éreztem az első pillanatban, hogy ez az asszony szerepet fog játszani életemben — valakim lesz.

Megszerettem. Megszerettem tiszta lélekem egész erejével. Ugy szállott le szívembe a szerelem, mint a reggeli harmat a virágra: — leszáll az Isten jóvoltából, hogy üdítsen és életet adjon. Aztán — azt hiszem megszeretett ő is engem.

között sem oka, sem értelme. Nagyon helytelenül jár el a falusi ur közönség, ha a városi cseléd-mizériákról zengő cikkeknek feül s a horribilisnek mondható cselédbérekéből épen a sietőség árán óhajt valamit saját javára leütni. Más emberek, más szokások. Amott havonta változtatják cserélikberélik az állományt. A java ott is helyt ül; rászolgál bérére, kiérdemli a tisztességes bánásmódot. A férgesét kilöki, kinek magához való esze van.

De mi — tisztelt falusi közönség — egy hosszú esztendőre szoktuk konyhánkhoz, udvarunkhoz láncolni a cselédet. Kényeztetjük, becézgetjük, országos vásárkor megajándékozzuk őket. Szóval a cukorbubának is csak valamivel van jobb dolga, mint nekik minálunk. És ha mégis lusta, pletyka, hűtlen a mi hátramosztóink; ugyebár egy év előtt alig tudunk a tisztesség megmentésével megfeszíteni tőle?

És ha el is bocsájtottuk, mit nyertünk vele? A központok felé gravitál a tömeg. Nekünk vidékieknek a helybeliek közül — ha jut — megint csak a férge se jut, vagy pláne más, ki a városon már „kiszolgált”. November havában ezt számításán kívül szokták hagyni. Azért tereljük ide mi a figyelmet, hogy a kik még nem tobzodnak a cselédfogás gyönyöreiben, még ezekre is tekintettel lehessenek. Az ellenkezője nagyon kár. Egymás terhére licitálunk s drága pénzért, eltartásért akárhányszor silány igyekezetet, lelkiismeretlen lelkeket kötünk házunk tájékához.

Azt mondja az irás, hogy méltó a munkás az ő bérére. Hát adjuk is meg neki. De ne bőkezűsködjünk, mert fura módon szűk és bizonytalan viszonyok között evickélünk. Forgassuk az irás lapjait, hátha az is meg

van benne írva, hogy a gazdának is jussa volna a jól megfizetett munkához. Tehát csak lassan, körültekintéssel és megfontolással.

Kifutja még az időből.

A Mezőség vízhiányának orvoslása.

Egy füzetet kaptam a héten, a melynek a fenti címe van és írták: Papp Károly dr. állami geológus és Pazár István közegészségügyi mérnök. Bizonyára minden mezőiségi embert érdekel a kérdés, mert többé-kevésbé minden mezőiségi Község érezi a víz hiányát. A füzet igen érdekes adatokat tartalmaz, a mezőiségi talajviszonyokról is, szolgál a vízszerezés tekintetében. Ezért fölkeríttem a szerzőket, hogy adjanak engedélyt a közlésre, a mivel azt hiszem, hogy hasznos szolgálatot teljesítek a Mezőségi Hírlap olvasói részére. Az engedély még nem jött meg, ezért csak mutatóként közlök a bevezető részletet:

Az 1906. év nyarán Darányi Ignác m. kir. földmívelésügyi miniszter úr megbízásából az erdélyrészi Mezőséget együttesen bejártuk és áttanulmányoztuk, hogy a vízben szűkölködő községeken valami úton-módon segítsünk.

Minthogy javaslatunk a szóban forgó tárgyon kívül felöleli a Mezőség földtani viszonyait és jelzi a mélységben várható iparilag értékes anyagokat is, azért célszerűnek tartjuk, hogy jelentésünket kivonatolva a Bányászati és Kohászati Lapok révén a szakkörökkel is megismertessük.

I. Előzmények

A mezőiségi községek múlt évekbeli vízhiánya annak az általános szárazságnak a következménye, a mely az 1904. és 1905. években Középeurópát is így hazánkat is sújtotta. Az erdélyrészi Mezőség vízhiányát legelőször 1904 tavaszán Mezőörményes főszolgabírája jelentette, egyben artézi kút fúrását kérelmezve a község részére. A földmívelésügyi minisztérium erre 1904. nyarán Kádics Ottokár dr. geológust küldte le a községbe, hogy az artézi kút ügyében vélemény adjon Kádics geológus azonban a vízhiánynak mélyfúrással való orvoslását ajánlati nem merte minthogy az egész

erdélyrészi medencében egyellenegy mélyfúrás sincs s így semmiféle kedvező véleményt nem mondhat a fúrásról.

Majd az Erdélyi Gazdasági Egyesület áll elő a vízhiány panaszaival s 1905. július hó 2-én kelt kérvényében az egész Mezőség vízhiányának orvoslását kéri; ugyanezen év október hó 24-én pedig 20 községet nevez meg, mint a melyekben egyáltalán nincs sem embernek, sem állatnak ivóvize.

Erre Darányi miniszter úr megbízott bennünket, hogy a Mezőséget részletesen megvizsgáljuk. Tanulmányaink folyamán megállapítottuk, hogy a Mezőség legtöbb községében kellemetlen ízű, glaubersós és salétromos, rossz víz van, a mely helyen kint trágyalével és egyéb szennyvel is meg van fertőzve. Az 1904. év nyarán azonban korántsem találtuk azt a nagy vízhiányt, mint a mi az elmúlt 1904. és 1905. években volt. A Mezőség községeiben mindazáltal előbb-utóbb segíteni kell a mai állapotokon. Mert a Mezőségen az a jelenség van előttünk, hogy a mikor szárazság van, a kutak csaknem egészen kiapadnak, a mikor pedig magas a föld árja, akkor a szennyből ihatatlan és egészségtelen a kutak vize.

II. Térszíni viszonyok.

A Mezőségi magas főnsík, a melyet szakadékos völgyek szelnek keresztül-kasul. A mellékelt földtani szelvény képet ad a domborzati viszonyokról is. Délnyugaton: Kolozsvár vidékén és északkeleten Szász-péntek körül, 600 méter tengerföldről magasságra emelkedő hegyek határolják. Ezen a szelvényen az igazi Mezőség a kolozsi sósfürdőtől Tekéig terjed és közepes magassága, számos adatból számítva, 390 méter az Adria tükre fölé. Ez a szám fontos a hidrográfiai viszonyok szempontjából, mert azt tapasztaljuk hogy ezen a szintén felül a Mezőségen számbavehető forrás nincs.

Sajátságos képződményei a Mezőségnek azok a kisebb-nagyobb tavak, a mik a völgyek mélyét sok helyütt kitöltik. Ezek részint természetes alakulatok, részint mesterségesen vannak fölfogva. Az elmúlt századok lakosai ugyanis helyesen fölmérték, hogy a kietlen mezőiségi tájékokat

Égyszer, nem is tudom hogyan történt, csak egymás ajkán csüngtünk; engem örült vágy ragadt el, ezer ördög huzott az örvénybe, nem tudtunk ellentállani — egymásé lettünk — szeretőm lett. Éreztem ezen viszonyok becstelenségét, alávalóságát, de nem voltam ura akaratomnak, úgy mentem azon a bűnös úton, mint ha hypnotizálva lettem volna. Később még jogot is formáltam hoza szerelmem révén. A bűnösök logikája volt ez.

Igy éltünk egy fél évig, a midőn éreznem kellett, hogy elhidegült irántam. Én még jobban szerettem. Nem is szerelem volt az már, hanem örület.

Kémkedni kezdettem utána. A becstelenségnek nincs határa, azon nincs megállás. Egy este belopódtam a kertjükbe, hogy megfigyeléseket tehessek, mert az a gyanum volt, hogy mással kezdett viszonyt. Meghúzódtam egy bokor mögött. Ugy tiz óra felé, egy alakot látok jönni katonaköpenyben. Nem sokára kijött az asszony.

Lábujhegyen megy a katonaruhás alakig s ott halkán kérdi:

— Te vagy Pista?

Ez felelet helyett átkarolja s heves csókokat váltanak.

Előbb éktelen düh, majd rettenetes fájdalom fogott el. Földrengéshez hasonló szivréngés volt ez! Egy pillanatig tartott, de erős volt. Összedöntötte szívemet, életemet. Tagjaim mintha megmerevedtek volna — nem tudtam mozdulni. Hallottam, hogy sugdosódnak, de nem értettem belőle semmit s csak akkor ocsudtam fel kábultságomból, a midőn a katonák szavakkal távoztak:

— Tehát holnap este 10-kor itt.

Az asszony belopódzott én is haza vándorogtam. A fejem majd szét csattant, a szívem majd megszakadt a fájdalomtól. A szenvedéstől könny szökött szemembe, de sirni nem tudtam. A levegő torkomon megakadt úgy, hogy szinte fuldokoltam. Hát meg kellett érnem, hogy egy asszonynak megcsalt, megunt szeretője legyek.

— Megunt, megcsalt szerető! — ez hangzott fülembe szüntelenül. Mintha valami gnóm alak állott volna előttem s gúnyosan, vigyorogva egyre azt suttogná: megcsalt, megunt szerető. A fejemet párnák közé temettem, de ott is a fülembe csengett: megcsalt, megunt szerető.

Egész éjjel nem aludtam egy szikrát sem. Örült terveket eszeltem.

Egyszer eszembe jutott a katonaruhás alak szava:

— Tiz órakor, este itt!

— Meg van! Ezt teszem, — mondtam magamban.

Alig vártam az estét. A revolvert magamhoz vettem s belopódtam a kertbe, a hol előtte való nap voltam. Nem emlékszem egyébre, minthogy láttam őket jönni, egymásba ölelkezni. A kezemben szorongatott revolvert feléjük tartva kétszer rájuk sütöttem, aztán egyszer magamra . . . Sikolyt, lármát hallottam s kiömlő meleg véretem éreztem . . . egyébre nem emlékezem.

csak úgy művelhetik sikeresen, ha a csapadékvizeket a száraz időkre raktározzák s ezért a völgyfenékek tócsáit mesterségesen is nagyobbították. Így északon a Hódos- és a Gyekei-tó, délen a mezőzáhi nagy tó-gyönyörű vízmedencéikkel ma is a legszebb képei a Mezőségnek. A barátfalvi tó Kolozs és Beszterce-Naszód vármegyék határán, 338 méter magasan a tenger színe fölött. A tó legnagyobb mélysége, Erdődi Kálmán tanár mérései szerint 10 méter és északnak lefolyó vize két kerek malmot hajt. Ez a kis tó valóban éltető lelke a szegény oláh községnek.

Sajnos, hogy újabban nemhogy szaporítanak, hanem lecsapolják a mezőszegi tavakat. Ezt pedig mindenképpen meg kell akadályozni. A Mezőség egykori erdőségei ma már teljesen kipusztultak s a kopár domboldalok lejtőin szálmalmasan sivar képet lát a szem. Ha már most a tavakat is lecsapolják, úgy a Mezőség nagyon szomorú sorsnak élébe. Tudvalevőleg az erdő a csapadék vizeket sokkal egyenletesebben engedi le a talajba, miut a kopár terület. Ily módon az erdőség mintegy vízgyűjtője a forrásoknak s a szárazságban is egyaránt táplálja azokat. Nem akarjuk ezzel azt mondani, hogy Erdély Kanaánjában a búzaföldeket erdősítsék — hiszen ezek legnagyobb részt ugyanis a tetőkön s itt-ott a völgyek talpán vannak — hanem csak a lejtők árkos szakadékaikról és vadvízes oldalairól szólunk. A Mezőség községei általában a domboldalakra épültek és környékük szakadékos kopár terület. Ha már most legalább ezeket erdősítik, úgy ezzel is lényegesen bővülni fognak a talajvizek s így a források is.

(Folyt. köv.)

Széljegyzetek.

Csak azért sem halunk meg. Egy rossz akaratu gyalázó irat jelent meg a legközelebbi időben, a mely engem a legmegvetendőbb módon pellengére állít. A mi a rágalmakat illeti, az ellen a büntető bíróságnál kerestem elégtételt, mert sajnos — más uton nem lehetett. Magára a szennyiratra nem adok semmit, hogy miért azt nem akarom itt fejtegetni. De nem tagadhatom, hogy maga az a tény, hogy ilyen gyalázó irat jelent meg ellenem egy olyan

A többi méltóztatnak tudni. A két lövés nem talált, az egy lövés — sajnos — rosszul talált.

Ezért állok itt testben és lélekben megsebesülve, várva büntetésem, mert bűnösnek érzem magam.

— Eddig tart az elbeszélés — végezte a járásbíró. A törvényszék a rendkívüli enyhítő körülményeket figyelembe véve, fél évi börtönre ítélte a vádlottat.

Ide s tova 7 éve ezen esetnek. Sárkányfalvi Ödön híres sebész lett, az asszonyt pedig az ura szélnek eresztette. A múlt nyáron Pesten voltam, s éjjel egy óra felé megyünk a szállodánkba az urammal. A hol a régi Ferency kávéház állott egy utcasarki nőre esik tekintetem s felismerem azt az asszonyt.

H. D.

valakitől, akit annak előtte barátomnak neveztem és hittem, elkésztetett, az alapítványnak és meg nem érdemelt támadás lélekileg mélyen bántott, úgy annyira, hogy föltett szándékom volt a közdolgozatban való minden tevékenységgel felhagyni, s ezek között a Mezőségi Hírlapot is megszüntetni. Ilyen irányban nyilatkozatot is tettem aképen gondolkozva, hogy miért szükséges nekem közügyekben közreműködni, amidőn jutalmul ilyen meggyaláztatásban részesülök. Ha nem teszek semmit, nem törődöm semmivel, — akkorsenkeinek semmi köze hozzám, nem is juthatok olyan helyzetbe, hogy támadhassanak. De így megtörténhetik, hogy tíz évi szerény munkálkodásom után megint akad egy utonálló, aki hasonló támadást intéz ellenem. Hisz tudhatja mindenki, hogy a közdolgozatban való foglalkozás anyagilag nem hogy előnyére, de határozottan kárára van az embernek. És mit fáj nekem a Mezőség elmaradottsága, magyartalansága, a nép baja, — ha másnak nem fáj.

Mondom így gondolkodtam. Ma azonban tárgyilagosabban tudom az ügyet megítélni. Belátom, hogy a fenti gondolkodásment, egyrészt önző, másrészt akként cselekedni meghátrálás, tehát gyávaság volna. Elvégre ha egy utonálló kerülne elébem, s fegyvert szegezve rám, pénzt vagy életemet kérné, még attól sem szaladnék el, ha ott hagynám is az irhámot. Annál kevésbbé szabad meghátrálnom egy papír revolver elől, amely szóáraddal van megtöltve! Az ilyen fekete galuskák, — golyónak nem lehet nevezni — bepiszkolják ugyan az „angol szövetű posztónadrágot”, de nem az embert. Angol szövet pedig akad még a szabónál. Csak azért is folytatom megkezdett utamat, nem törődve az utonállókval.

Jókainak van egy regénye, a melyben a regényhősök párbaft vivnak. A secundánok a pisztolyokat flastromból készített golyókkal töltik meg. A hősök lönek, mindakettő talál, a segédek odaszaladnak s konstatálják, hogy a seben már rajta van — a flastrom. Így van az ember a közdolgozatban kapott sebekkel. Kaphat az ember nem egy sebet, de mindjárt ott van a becsületes emberek igazságos és józan ítélete — flastromul.

Tudatjuk azokkal, akiket illet és érdekel, hogy: jusst sem halunk meg!

HIREK.

Mócs, 1907. november hó 21.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban egy nyilttéri nyilatkozatom jelent Nagy Albert mócsi ev. ref. lelkész egy ellenem kiadott iratára vonatkozólag. A nyomdász utasításom nélkül oda bigygyesztette a szokásos megjegyzést, hogy a felelősséget a szerkesztő nem vállalja a nyilttéri közleményért. Kijelentem, a mint már az „Ellenzék”-ben is közreadtam, hogy a felelősséget a nyilatkozatomért igenis vállalom.

A Szerkesztő.

— **Vizsgálók.** Papp Rózsika, özv. Papp Miklósné mócsi postamesterne leánya a mult héten tette le a telefon- és távírdaj vizsgát jeles eredménnyel, a mi — tekintettel arra, hogy a vizsgálók fele elbukott — kiváló eredmény. — Fehér József mócsi járásbírósi aljegyző, szintén e hó 18-án tette le a bírói vizsgát Budapesten

igen jó sikerrel. Mindkét vizsgázónak őszinte szívükből gratulálunk!

— **Jegyző választás Budatelkén.** A budatelki kör a mult héten választotta meg a körjegyzőt. Egyhangulag Veress Gyárfás volt mócsi segédjegyzőt választották meg, aki eddig is, mint helyettes működött Budatelkén.

— **A mócsi kir járásbírószág** épületére az árlejtési határidő letelt. Az építkezésre a megbízást Kallós és Koch budapesti építésszek nyerték el a 4 pályázó közül, 162.243 kor. összeggel.

— **Választási székhely változás.** A septéri törvényhatósági bizottsági választó kerület székhelyét a törvényhatóság Mezőörményesre helyezte át, úgy hogy a mostani választás már Mezőörményes folyt le.

— **Özv. Mohay Károlyné magyarkályáni alapítványa.** Néhai özvegy Mohay Károlyné, született Antal Mária, aki Kolozsvárt 1893. december 5-én történt elhunytakor az Emkére hagyta mintegy 600 holdnyi magyarkályáni birtokát. Az alapítványtevő urnó halálakor egy még le nem járt bérlet állott fenn, melynek érvénye jövő évi április 24-ig tart. Ekkor megnyílik az egyesület intézkedésének lehetősége s a választmány éppen a napokban határozott a felett hogy a bérbeadást illetőleg nyilvános árlejtést ír ki, mely december 10 én tartatik meg.

— **Az unitárius egyház gyűlése.** A magyarországi unitárius egyház e hó 24-én rendkívüli statusgyűlést tart Kolozsváron, a melynek egyik főtárgyát az egyházi főpénztáros megválasztása képezi. A főtanács gyűlés megelőzőleg e hó 23-án az unitárius lelkészek tartják meg őszi nagygyűlésüket.

— **Szobor egy püspöknek.** Szamosujvárról írják hogy a város alapítójának Verzar Auxentius püspöknek szobrára gyűjtött adományok csaknem elérték a 25 ezer koronát s így a szoborbizottság rövid időn belül kihirdetheti a pályázatot a szobor elkészítésére.

— **Törvényhatósági bizottsági tagok választása** megtörtént a mult hét folyamán. Megválasztottak: a Kolozsi kerületben. Stukheil Gyula, Malachowsky Máté, Emmerling Rezső, Popovics Ilés, Nagy Sámuel, Kászoni Gyula, Csorlya Tivadar, Rónai Elemér. (Nagysármáson) Kozma Károly, dr. Erdődy Endre, Barcsay Boldizsár, Veszprémy Antal, Váró Miklós, Veres Gyárfás, továbbá Bozán Jeremóst — (Mócs.) Id. Rohoncy Zsigmond, dr. Csiki József, Endes Lajos, Kozma Károly, Bede János, dr. Erdődy Endre, Orosz János, Tomka Sándor, Barcsay Boldizsár és Kutas Sándor.

Sz. 5460—907.

telekvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A mócsi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Hajdu Dezső ügyvéd által képviselt Szabó Juon magyarszováthi lakosnak Cserei István magyarszováthi lakos elleni 30 korona tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a kolozsvári kir. törvszék és a mócsi kir. jbiróság területén levő Felsőszováth, magyarszováth község határában fekvő és a felsőszováthi magyarszováthi 17 számú tjkben A + 2 rdsz. 694 hrszmu rétre 101 kor. 3 rdsz. 846. hrszu szántóra 288 kor. a 366 sz. tjkben A + 1 rdsz. alatt foglalt 145, 146, 148, 149. 150, 147 hrszu belsőségre 414 korona, összesen 803 korona, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1908. évi január hó 25 napján d. o. 10 órakor Felsőszováth községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának

10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.
Mócs, 1907. évi október hó 15-én.

Torday Sándor
kir. jbiró.

Szám 106
vhtó. 1907.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a budapesti IV. ker. kir. törvényszéknek 1907. évi tp. III. 1510/3 számú végzése következtében Dr. Varga Károly ügyvéd által képviselt Kalmár Sándor javára s Lukács Mór ellen 555 K 37 f. s jár. erejéig 1907. évi október hó 17-én fogatosított végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1248 kor. 50 fill.-re becsült következő ingóságok, u. m.: az 1907. V. 288.1 a végzés folytán felvett jkvben 1—19, 21—23, 27 és 32—36 l. a megnevezett ingók nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a mócsi kir. járásbíró 1907. évi V. 444/2. számú végzése folytán 555 kor. 37 fill. tökékövetelés, ennek 1907. évi július hó 1 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 91 kor. 11 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Meződombon végrehajtást szenvedett lakásán 1907. évi november hó 27-ik napjának délután 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérő-

nek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mócs, 1907. évi november hó 4-ik napján.

Ferenczy István
kir. bir. végrehajtó.

Szám 3865—1907. tkvi.

Árverési hirdetés kivonat.

A mócsi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy dr. Gajzágó Miklós ügyvéd által képviselt Herskovits Samu felsőzsuki lakosnak Moldován Györgyné szül. Pereu Mariska, Mester Onyisziánné szül. Pereu Anna, Dezmerán Flora férj. Bán, Bumb János, kiskoru Bumb Mária, Ruszáda és Demjén, valamint Bumb Dávid felsőzsuki lakosok 83 kor. 45 fillér tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék és a mócsi kir. járásbíró területén levő Felsőzsuk község határán fekvő és a felsőzsuki 45 sz. tjkvben A 1 rdsz. 33, 34. hrsz. ház és kertre, a 4 rdsz. 374. hrsz. szántóra és a 7 rdsz. 487, 488 hrsz. kaszáló és legelőre összesen 530 korona — és a felsőzsuki 174 sz. tjkvben A 446a, 446b. hrsz. alatt felvett szántóból végrehajtást szenvedőket illető B 2, 3, 9—12. összesen 4/16 rész jutalékaira 107 korona, valamint az 1881. LX. t. c. 156 §-a alapján 8/24 részben Kozma Lukrécia, 4/24 részben Pap Aurel, 6/24 részben Pareu Nasztázia és Dezmerán Flora kiskoru, 6/24 részben pedig Pareu Mariska és Anna végrehajtást szenvedők nevén álló s a felsőzsuki 120 sz. tjkvben felvett A 1 rdsz. 212 hrsz. egész szántóra 183 korona és 2 rdsz. 433 hrsz. egész kaszálóra 153 korona mint ezennel megállapított kikiál-

tási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907. évi november hó 30-ik napjának d. e. 10 óra kor Felsőzsuk községben a község házában alulírt kir. telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladottnak fog.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Mócs, 1907. évi július hó 19-én.

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Eladó tűzifa.

Száraz, két éve hántott
tűzifa, házhoz szállítva,
köbméterenként, olcsó ár-
ban kapható

Panneth Armin kereskedőnél
Mócs.

Eladó must!

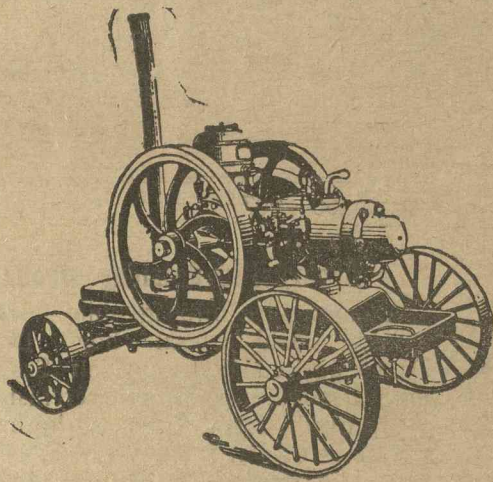
gróf Bethlen István vajda-
kamarási szőlőjéből készí-
tett must kapható,
játányos árban

Panneth Árminnál Mócs.

Eredeti svédgyártmányu

Bolinders nyersolajmotorok és nyersolajlokomobilok.
RUNDLÖF SZABADALMA.

Ezernél több üzemben! — Ezernél több üzemben!

Üzemük a létező legolcsóbb
legmegbízhatóbb. Szerke-
zetük szabatos, könnyen ért-
hető, könnyen hozzáférhető,
a por elől védve van.

Kezeléshez nem kell gépész.
Megindítás után nem kell
felügyelet.

Pénzügyőri ellenőrzés nincsen.

Bármely üzemhez és bárhol
használható.

Motorok 3-tól 100 lóerőig és feljebb.
Lokomobilok 5-től 20 lóerőig.

Szakaszerű felvilágosításokkal, árjegyzékkel, ajánlattal és referenciák-
kal kívánatra díjmentesen szolgál:

Schvarcz József és Társa,

gépraktár és műszaki iroda.

BUDAPEST, V., Váci-körút 26. szám.

Távirati czim: USZÓ Budapest.

AGRARIA

Magyar Gépforgalmi Részv. Társ.

Benzinmotorok

Benzincséplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda
árjegyzéket

Levelezim:

„AGRARIA” Budapest, Váci-út 2.